

moderens Fortjeneste — at der kommer et godt Krus Ol paa Bordet. Men hvad vilde være mere saarende for en saadan Familie, end naar den indbød Familie og Venner til sit Sulebord, og der blandt disse tilfældig ogsaa fandtes en Toldofficiant, og det saa gif til paa følgende Maade: Han maa naturligvis — det forudsætter jeg — alle Steder, hvor han færdes, have sin Maaler i Vommen, for at han ved Hjælp af den kan forvisse sig, om det er skattepligtigt eller skattefrit Ol, han nyder og har for Die. Jeg tænker mig nu det Tilfælde, at hans Haand forvilder sig, ned i Vommen efter Maaleren, og han med den undersøger Ollet, og det til Familiens Forbauelse viser sig, at det er skattepligtigt Ol. Han kommer i Huset som Ven, men reiser deraa, kan man næsten sige, med Familiens Forbandelse, og jeg kan ikke se rettere, end at den Familie er ansvarlig, naagtet Toldofficianten har efter Lovens Forpligtelse til at gjøre Ansvar gjældende.

Ordføreren (Matzen): Naar jeg før glemte at henlede Opmærksomheden paa det Punkt, som den ærede sidste Taler fremdrog ved forrige Behandling, vil det vel fremgaa af den førte Diskussion, at der har været Gjenstand for Overveelse i Udvalget. Vi have drøftet Spørgsmaalet, om der ikke skulde søies til: „Salgsøl“ eller „tilvirket til Salg“ eller deslige, men vi have heroliget os ved de af den høitærede Finanzminister anførte Grunde, ifølge hvilke det formentlig ikke vil være nødvendigt. Jeg tror ogsaa fremdeles, at den Frygt, det ærede Medlem udtalte, i Virkeligheden ikke er grundet. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at naar han frygter for, at Toldvæsenet skulde kunne trænge ind i Hjemmene, hvor der foregaar Hjemmebrygning, er der jo foruden det, den høitærede Minister anførte, endnu at lægge Mærke til, at det kun er Bryggerier, som Toldvæsenet skal føre Tilsyn med, og som det har Afgang til, men derunder indbefattes naturligvis ikke private Huse og Hjem, hvor en Mand slet ikke brygger Andet end til eget Brug. Det er klart, at til Bryggerier vil kun kunne henregnes saadanne, hvis Opgave det er at brygge til Salg, og dertil kommer ogsaa, at det Ol jo kun kan beskaffes ved at føres bort fra Bryggeriet. Jeg tror derfor, man kan være fuldkommen rolig med Hensyn til, at Politiet saaledes skulde kunne trænge ind i private Boliger, og efter hele Lovens Affattelse og Diemed maa det anses for givet, at Hjemmebrygning er fri. Da det ogsaa er udtalt af den høitærede Minister, at der selvfølgelig ikke vil

blive Spørgsmaal i saadanne Tilfælde om at anvende Loven, have vi ikke ment, der vilde være nogen Nødvendighed for at faae en saadan udtryffeligt Tilføielse indført i Lovforslaget. Jeg har ment, at det af Lovens øvrige Affattelse, af Bestemmelsen om, hvor Toldvæsenet skal have Afgang, og hvornaar Skattepligten indtræder, tilstrækkelig klart fremgif, at alt Ol, der er Hjemmebrygget til eget Brug, ikke vil kunne indbefattes under den offentlige Kontrol. Jeg skal endnu blot, siden jeg har faaet Ordet, benytte Leiligheden til at gjøre opmærksom paa, at der er enkelte andre Punkter, der have været Gjenstand for Overveelse, uden at vi have fundet Anledning til at stille Endringsforslag derom. Vi have saaledes ment, at Affattelsen af § 13 tilstrækkelig tydelig viser, at den, som under Omstændigheder, hvor han maatte være aldeles i god Tro, modtog saadant Ol, ikke kunde blive draget til Ansvar, at altsaa de almindelige Betingelser for Straffansvar maa foreligge. Naar det endelig i § 18 er sagt, at denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1884, have vi ikke fundet os foranledigede til udtryffeligt at fremhæve dens Forbindelse med Toldloven, idet vi ere gaaede ud fra som en Selvfølge, at de to Love ville dele Skjæbne med hinanden, saaledes at der ikke er nogen Anledning til udtryffeligt at fremhæve det her. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Jensen: Det er forekommet mig, at det dog var en noget tvivlsom Fortolkning, som den ærede Ordfører (Matzen) fremstillede om, at al Hjemmebrygning skulde være fri for Skat, saaledes som Lovens er affattet; men jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa i dette Dieblif; det havde jo været rigtigere at faae denne Sag uddebatteret ved 2den Behandling. Derimod vil jeg gjøre en kort Bemærkning med Hensyn til Endringsforslaget til § 2, hvori der er sagt, at Toldvæsenet skal have fri Afgang til ethvert Bryggeri, kunne anstille Underfølgelse osv. I den Henseende tror jeg, at man burde være gaaet noget videre, nemlig have fastsat, at i de blandede Bryggerier burde Toldvæsenet have Bopæl; det burde bestandig være der; uden det kan jeg ikke forstaa, hvorledes man i blandede Bryggerier, naar man da ikke har en ganske særdeles velvillig Brygger for sig, vil kunne finde ud af, hvilke af de Træer, der skulle udføres den paagjældende Dag, have et Indhold af skattepligtigt eller ikke skattepligtigt Ol, hvorledes Toldvæsenet hos en Brygger, som brygger 100 eller maaske et Par hundrede Joustager Ol til Udsæsel hver Dag og læg-